Lieta Nr. 142260811
(1-1719-12/33)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Jelgavā, 2012.gada 17.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Aldis Vīksne,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *R.I.* (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs),

Valts policijas Rīgas reģiona pārvaldes (turpmāk arī - iestāde) pārstāvei *E.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *R.I.*, personas kods */personas kods/*, sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 14.septembra lēmumu Nr.3612.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 18.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes (turpmāk arī – iestāde) inspektors *J.B. R.I.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr.050/PD543919, par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 114.punkta prasību neievērošanu, respektīvi, par to, ka viņš 2011.gada 18.augustā pkst.14:03 Rīgā, pa Ziepniekkalna ielu no Kalēju ielas puses Ceraukstes ielas virzienā, ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums"

darbības zonā vadīja transportlīdzekli Toyota Corolla ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar ātrumu 77 km/h, pie atļautā ātruma 50 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu – 74 km/h. Ātrums mērīts ar ātruma mērīšanas ierīci „ISKRA" Nr.13004. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[8] panta sestajā daļā – par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h ar automobiļiem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu trīsdesmit latu apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī - VP RRP KPP) priekšnieka vietnieka p.i., izskatot *R.I.* sūdzību par sākotnējo lēmumu, 2011.gada 14.septembrī pieņēma lēmumu Nr.3612 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu. Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PD543919 *R.I.* iepazinās un parakstīja to. Paskaidrojumu sadaļa pašrocīgi uzrakstīja: „Nepiekrītu. Blakus brauca auto Mitsubishi Eclipse, kas mani apdzina, tāpēc uzskatu, ka tas ātrums, ko fiksēja, piederēja Mitsubishi auto. Video man netika piestādīts".

[1.2] Dienesta ziņojumā inspektors *A.T.* norāda, ka 2011.gada 18.augustā, pildot dienesta pienākumus, plkst.14:03 transportlīdzeklim Toyota Corolla, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas brauca pa Ziepniekkalna ielu no Kalētu ielas puses Ceraukstes ielas virzienā, fiksēja ātrumu 77 km/h. Ātrums tika fiksēts divas reizes. Dotais transportlīdzeklis tika apturēts un vadītājam tika paskaidrota pārkāpuma būtība un uzrādīts radara mērījums. Par doto pārkāpuma lika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums, ar kuru vadītājs iepazinās. Vadītājs pateica, ka iespējams ātrums fiksēts citam transportlīdzeklim. Nebija nekādu šķēršļu fiksēt ātrumu un fiksētais ātrums ir tieši transportlīdzeklim Toyota Corolla, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*.

[1.3] No Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikāta Nr.E023Vl l izriet, ka radars „ISKRA" Nr. 13004D autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu.

[1.4] LAPK 243. pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[1.5] Likuma "Par policiju" 2.pants nosaka, ka policijas darbinieks ir persona, kas ieņem amatu Valsts policijā vai Drošības policijā un kurai piešķirta speciālā dienesta pakāpe. Likuma "Par policiju[11] 10. pantā noteikti policijas darbinieka pamatpienākumus.

Citstarp šajā pantā noteikts, ka policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, regulēt transportlīdzekļu un gājēju kustību, veikt satiksmes uzraudzību, kontrolēt ceļu un ielu stāvokli, kā arī tehnisko regulēšanas līdzekļu un satiksmes līdzekļu tehnisko stāvokli. Likuma "Par policiju" 12. pantā noteiktas policijas darbinieka vispārējās tiesības. Citastarp šis pants nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības administratīvi aizturēt likumpārkāpējus, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem, piemērot likumpārkāpējiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc pakļautības

[1.6] Saskaņa ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta 4.daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Pamatojoties uz minēto VP RPP KPP uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieku apgalvojumam, jo viņi nav tieši ieinteresēti šīs lietas iznākumā.

Nav pamata apšaubīt augstāk minētā policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks apturētu iesniedzēja vadīto transportlīdzekli, ja viņš nepārkāpa pieļaujamo braukšanas ātrumu, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēts sastādīt protokolu *R.I.* Viņu darbībās policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aklu pārkāpumi netika konstatēti.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 14.oktobrī saņemta *R.I.* sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu. Sūdzības iesniedzējs Lēmumu uzskata par nepamatotu un vainu nepierādošu, kā arī, ka fiksētais ātrums, visticamāk, piederēja automašīnai Mitsubishi Eclipse, kas apdzina viņa vadīto automašīnu, nevis sūdzības iesniedzēja vadītajai automašīnai Tovota Corolla V/N */reģistrācijas numurs/*.

[3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde rakstveida paskaidrojumos tiesai par sūdzību norāda, ka tā ir nepamatota un noraidāma, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, pamatojot to ar sūdzībā izteiktajiem argumentiem.

Iestādes pārstāvis sūdzību neatzina, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumā un Lēmumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem un uzklausot procesa dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Ar lietas materiāliem konstatējami sekojoši faktiskie apstākļi:

2011.gada 18.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes inspektors *J.B. R.I.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr.050/PD543919, par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes

noteikumi" 114.punkta prasību neievērošanu, respektīvi, par to, ka viņš 2011.gada 18.augustā pkst.14:03 Rīgā, pa Ziepniekkalna ielu no Kalēju ielas puses Ceraukstes ielas virzienā, ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā vadīja transportlīdzekli Toyota Corolla ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, ar ātrumu 77 km/h, pie atļautā ātruma 50 km/h. Iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu – 74 km/h. Ātrums mērīts ar ātruma mērīšanas ierīci „ISKRA" Nr.13004. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta sestajā daļā – par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h ar automobiļiem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu trīsdesmit latu apmērā.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i., izskatot *R.I.* sūdzību par sākotnējo lēmumu, 2011.gada 14.septembrī pieņēma lēmumu Nr.3612, ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 14.oktobrī saņemta *R.I.* sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

[7] Sūdzības iesniedzējs sodīts par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149[8].panta sestajā daļā.

LAPK 149[8].panta sestā daļa *(uz 2011.gada 18.augustu)* nosaka, ka par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā. Savukārt minēta panta piektā daļā paredzēts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Lietā nav strīda, ka 2011.gada 18.augustā sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli Rīgā, pa Ziepniekkalna ielu no Kalēju ielas puses Ceraukstes ielas virzienā, ceļas zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā.

Lietā ir strīds, vai sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 74km/h, kā konstatējusi iestāde.

[8] Tiesa, pārbaudot Lēmuma pamatojumu un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu *(Ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams)* pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Tāpat tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[9] Papildus minētajam Lēmumā, tiesa norāda uz sekojošiem apsvērumiem.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka policijas darbinieks nevarēja pierādīt, ka radara nomērītais ātrums ir tieši viņa transportlīdzeklim, jo lietā nav foto vai video, kas to apliecinātu, kā, piemēram, tas ir gadījumos, kad ātrums tiek mērīts ar foto radaru *(lietas 36-37.lapa).*

No lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa ātruma mērījums tika veikts ar radaru „ISKRA -1" Nr.130004D, kura derīgumu autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei apliecina verificēšanas sertifikāts E0235V *(lietas 30.lapa),* attiecīgi tiesai nav pamata uzskatīt, kā transportlīdzekļa ātruma mērījums tika veikts ar lietošanai nederīgu mēriekārtu.

Iepriekšminētās minētās mēriekārtas funkcija ir noteikt transportlīdzekļa kustības ātrumu. Transportlīdzekli, kura ātrums tiek mērīts, vizuāli identificē policijas darbinieks un veic ātruma mērījumus ar minēto mēriekārtu. Mērījumus veic policijas darbinieki, kuri ir īpaši apmācīti darboties ar mēriekārtu un spētu identificēt pārkāpuma izdarītājus. Arī policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādīts, ka transportlīdzekļa ātrums tika nomērīts vairākas reizes *(lietas 27.lapa).* Lietā nav arī pierādījumu, kas apliecinātu, ka minētā mēriekārta nebija lietošanai derīga vai arī tās darbība ātruma mērīšanas brīdī būtu traucēta *(izmantota nepareizi vai arī tai neparedzētos apstākļos).*

Tiesas vērtējumā, policijas darbinieka ziņojumā ir detalizēti aprakstīti faktiskie apstākļi, kā arī norādīts par ātruma mērīšanas kārtību un citām veiktajām darbībām. Kā jau iepriekšminēts, tiesa norāda, ka braukšanas ātrumu mēra ar mēriekārtu *(„ISKRA-1")* un, ka dienesta ziņojums papildina informāciju par pārkāpuma izdarīšanas un konstatēšanas apstākļiem, kas norādīta administratīvā pārkāpuma protokolā, attiecīgi policijas darbinieka uzrādītais radara mērījums nav uzskatāms par vienīgo pierādījumu lietā.

Tiesa vērš sūdzības iesniedzēja uzmanību uz apstākli, ka saskaņā LAPK 243.panta pirmā daļā noteikto: pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt saskaņā ar LAPK 243.[1] pants par pierādīšanas līdzekļiem var būt: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecība, eksperta atzinums,) kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Kā izriet no citētajām tiesību normām, par pierādīšanas līdzekli var būt dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā. Attiecīgi arī dienesta ziņojums var kalpot par pierādīšanas līdzekli, kas tiek vērtēti kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, piemēram protokolā norādīto, ar radaru fiksēto transportlīdzekļa kustības ātrumu. Līdz ar minēto nav pamatots sūdzības iesniedzēja arguments, ka lietā bija tikai viens pierādījums, proti radara „ISKRA-1" mērījums.

[10] Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs ir vainīgs administratīvā pārkāpuma, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149[8].panta sestā daļā,

izdarīšanā, kā arī nekonstatējot būtiskus procesuālus pārkāpumus iestādē, secināms, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmumu noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta otro daļu, 289.[17] panta pirmo daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *R.I.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 14.septembra lēmumu Nr.3612.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 14.septembra lēmumu Nr.3612(protokols Nr.PD543919).

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis A.Vīksne